

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **R. H.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě ze dne 26. 9. 2016 proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 9. 2016, o nároku na invalidní důchod,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované ze dne 14. 9. 2016 č. j. X **se zrušuje** a věc se jí vrací k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 509,- Kč do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalobci byla zamítnuta žádost o invalidní důchod, neboť žalobce nebyl uznán invalidním.

[2] Žalobce v zákonné lhůtě podal u zdejšího soudu žalobu, ve které popsal svůj nepříznivý zdravotní stav a odkázal na konkrétní lékařské nálezy.

[3] Žalovaná k žalobě ve svém písemném vyjádření ze dne 8. 11. 2016 uvedla, že vzhledem k tomu, že žalobce v žalobě zpochybňuje správnost stanovení míry procentuálního poklesu vzhledem ke svému zdravotnímu stavu, žalovaná navrhuje ve smyslu ust. § 4 odst. 2 z. č. 582/1991 Sb., v platném znění, vyhotovení nového posudku u příslušné PK MPSV ČR, která znovu dostatečně a objektivně posoudí zdravotní stav žalobkyně a rozhodne o invaliditě dle platné právní úpravy. Nově vyžádaným dalším odborným posudkem, vyhotoveným v přezkumném soudním řízení posudkovou komisí MPSV ČR, jenž je ze zákona stěžejním důkazem, bude opětovně přešetřen zdravotní stav a najisto postaveno, zda je žalobce invalidní či nikoliv. Tento posudek je závazný i pro soud. Rozhodnutí ve věci samé žalovaná ponechává na úvaze soudu dle závěru posudku PK. Za současného stavu nelze žalobě vyhovět.

[4] Napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla námitky a své rozhodnutí ze dne 4. 7. 2016 č. j. X potvrdila. V odůvodnění uvedla, že rozhodnutím ze dne 4. 7. 2016 zamítla žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek daných ustanovením § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava ze dne 1. 6. 2016 není účastník řízení invalidní. Dle uvedeného posudku poklesla účastníku řízení z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pracovní schopnost pouze o 30 %. V rámci řízení o námitkách bylo novým posudkem o invaliditě vypracovaným Českou správou sociálního zabezpečení dne 23. 8. 2016 zjištěno, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 26 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Účastník řízení není invalidní dle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 30 %.

II.

[5] Z obsahu správních spisů bylo zjištěno, že žalobce dne 27. 4. 2016 podal žádost o invalidní důchod s požadavkem od skončení výplaty nemocenských dávek. Lékař Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě dne 1. 6. 2016 posudkově zdravotní stav vyhodnotil jako dlouhodobě nepříznivý s poklesem pracovní schopnosti o 30 % s hodnocením dle kapitoly V, položka 5c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Rozhodnutím ze dne 4. 7. 2016 žalovaná žádost zamítla. K námitkám ze dne 18. 7. 2016 zdravotní stav posuzoval lékař žalované dne 23. 8. 2016 se zcela shodným závěrem jako lékař okresní správy sociálního zabezpečení. Na základě posudku ze dne 23. 8. 2016 bylo vydáno rozhodnutí napadené žalobcem v tomto soudním řízení.

[6] Dle posudku posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 18. 8. 2017, který byl vypracován k žádosti soudu, u žalobce k datu napadeného rozhodnutí se jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav daný smíšenou úzkostně depresivní poruchou (F41.2) středně těžkou až těžkou u predisponované osobnosti s úzkostnými rysy, paranoidní dekompenzací situační na osobnostním podkladě, hypochondrickou poruchou v anamnéze, hypertenzí léčenou, cervicobrachální syndromem, nefrolitií vpravo, hyperurikémií, cystou pravé nadledviny, stavem po appendektomii v r. 2007 pro perforaci při akutním zánětu s gangrénou, difúzní pretonitidou, stavem po

laparotomické operaci pro ileus a stangulací tenkého střeva v r. 2008, stavem po orchidopexii pro torzi varlete v r. 1987, stavem po opakované pneumonii, stavem po luxaci levého ramene, stavem po operaci katarakty na pravém oku dne 25. 7. 2016, na levém oku dne 1. 8. 2016. U posuzovaného se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav – smíšenou úzkostně depresivní poruchu (F41.2) středně těžkou až těžkou u predisponované osobnosti s úzkostnými rysy a občasnou paranoidní dekompenzací. PK MPSV přihlížela k odbornému sdělení ošetřujícího lékaře psychiatra, o značném snížení úrovně sociálního fungování. PK MPSV konstatuje, že se jedná o zdravotní postižení uvedené v kapitole V. položce 5c), kdy míru poklesu pracovní schopnosti z rozmezí 25 – 35 % volí horní hranici 35 %. Posuzovaný je schopen práce s menšími nároky na psychickou zátěž, je schopen práce ve vyučeném oboru, je schopen využít svých dosavadních pracovních zkušeností. K datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona. Vznik invalidity je dán psychiatrickým vyšetřením dne 6. 5. 2016.

[7] Posudková komise MPSV ČR v Brně k žádosti zdejšího soudu vypracovala srovnávací posudek dne 30. 11. 2017. Zdravotní stav hodnotila odlišně od předchozích posudků. Bylo přehodnoceno základní zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, které způsobuje největší míru poklesu pracovní schopnosti. Za rozhodující onemocnění byla uznána porucha osobnosti, s rysy úzkostnosti, nejistoty, afektivní nestability, hypoparanooidním nastavením a emoční hypersenzitivitou. Závažnost onemocnění je středního stupně, s rozvojem, středně těžké až těžké neurotické poruchy s projevy úzkostnými, depresivními hypochondrickými a paranooidními, v zátěžových situacích v minulosti reagoval i psychotickými projevy – těžkou hypochondrickou reaktivitou, těžkými depresivními stavy a paranooidně perzekutivními příznaky bludné úrovně; tato těžká psychotická symptomatologie však aktuálně není přítomna. Nebyla však shledána porucha osobnosti těžkého stupně, kdy je těžce narušen výkon většiny denních aktivit, s těžce narušenou adaptabilitou, nebo s trvale přítomnými psychopatologickými projevy blízcími se jiným závažným duševním poruchám, nejsou ani přítomny nezvládnutelná primitivní pudová jednání, a tudíž se nejedná o zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 7 písm. c) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Posudková komise neprokázala ani těžkou neurotickou poruchu s neschopností kontaktu mimo přirozené sociální prostředí vedoucí k opakovanému poskytování ústavní péče v nemocnici nebo odbornému léčebnému ústavu s těžkým narušením společenských funkcí a výkonu většiny denních aktivit; nejedná se o zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 5 písm. d) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. U posuzovaného dochází k poklesu pracovní schopnosti dle kapitoly V, pol. 7 písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. v míře 45 % z možného rozmezí 30 – 45 %, když horní hranice je zvolena z důvodu recidivujících vleklých potíží a pro omezenou schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti, nízkému dosaženému vzdělání a celoživotní dělnické profesi zámečníka, byla tato míra zvýšena dle § 3 odst. 2 vyhl. č. 359/2009 Sb. o dalších 5 procentních bodů na celkových 50 %. Posuzovaný je schopen práce s menšími nároky na psychickou a fyzickou zátěž ve zkráceném pracovním úvazku. K datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) téhož zákona. Vznik invalidity je dán psychiatrickým vyšetřením dne 6. 5. 2016.

[8] Krajský soud provedeným řízením a dokazováním vzal za prokázané, že žalovaná ve správním řízení ve výsledku zhodnotila zdravotní stav žalobce jako dlouhodobě nepříznivý s poklesem pracovní schopnosti v míře 30 %, který nezakládá invaliditu. Posudkem posudkových komisí MPSV však byl prokázán jiný skutkový stav.

III.

[9] Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.

[10] Přezkoumává-li krajský soud k žalobě správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, což v projednávané věci je nárok na invalidní důchod, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/91 Sb.). Tato komise je oprávněná nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován odborný lékařský posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě se závěrem, že žalobce je invalidním prvního stupně od 6. 5. 2016. Vzhledem k námitkám žalobce soud požádal o srovnávací posudek posudkovou komisí MPSV s pracovištěm v Brně. Tato komise rovněž dospěla k závěru, že žalobce je invalidní dnem 6. 5. 2016, avšak nikoliv prvního stupně, nýbrž druhého stupně. Tyto důkazy považuje soud za stěžejní. Obě posudkové komise podaly posudek v řádném složení, stanoveném v ust. § 16b zákona č. 582/1992 Sb., v platném znění, když zdravotní stav žalobce posuzoval s posudkovými lékaři vždy další odborný lékař z oboru psychiatrie. Oba posudky obsahují náležitosti uvedené v ust. § 7 vyhl. č. 359/2009 Sb. Obě komise provedly hodnocení zdravotního stavu na základě žalobcovy zdravotní dokumentace, když posudková komise v Brně žalobce i přítomným psychiatrem vyšetřila. Obě komise dospěly shodně k závěru, že pokles pracovní schopnosti u žalobce dosahuje míry, která zakládá invaliditu, avšak s tím rozdílem že PK v Ostravě stanovila míru poklesu pracovní schopnosti o 35 % dle kapitoly V, položky 5 písm. c) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., když za rozhodující onemocnění stanovila smíšenou úzkostně depresivní poruchu a naproti tomu PK v Brně za rozhodující onemocnění stanovila poruchu osobnosti a pokles pracovní schopnosti tak hodnotila dle kapitoly V, položky 7 písm. b) cit. přílohy vyhlášky, když stav zhodnotila jako středně těžké postižení. Soud neprováděl v tomto směru další dokazování a závěr posudku posudkové komise MPSV v Brně pro své rozhodnutí zcela převzal, neboť za rozhodující při posuzování přesvědčivosti závěrů obou posudků soud vzal skutečnost, že oproti předcházejícím posudkovým orgánům svůj odlišný názor opřela nejen o zdravotní dokumentaci, ale zejména o vlastní vyšetření. Soud posudek považuje za úplný, objektivní a přesvědčivý. Závěr uvedeného posudku posudkové komise nezpochybnil u jednání soudu ani žalobce.

[11] Soud s ohledem na výše uvedené vzal za prokázané, že u žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu dochází k poklesu pracovní schopnosti

v míře 50 %, což zakládá invaliditu druhého stupně, se vznikem invalidity od 6. 5. 2016, od psychiatrického vyšetření. Soud již jen opakuje, že neměl důvod zpochybňovat erudici posudkové komise MPSV v Brně a při vyhodnocování úplnosti a přesvědčivosti posudku soud přihlédl k tomu, že posudková komise hodnotila zdravotní stav s ohledem na své vlastní vyšetření žalobce.

[12] Podle ust. § 38 zdp pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se

a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo

b) invalidním následkem pracovního úrazu.

[13] Podle ust. § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.* Vzhledem k tomu, že u žalobce byl prokázán pokles pracovní schopnosti o 35 %, je nutno žalobce považovat za invalidní prvního stupně.

[14] S ohledem na výše uvedené, kdy v soudním řízení byl prokázán jiný skutkový stav oproti správnímu řízení před žalovanou, soud uznal důvodnost žaloby, přičemž při přezkoumávání napadeného rozhodnutí vycházel z ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), tzn. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů. Napadené rozhodnutí soud zrušil pro vady řízení dle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s., neboť žalovaná ve správním řízení nezjistila správně skutkový stav. Soud věc vrátil žalované k dalšímu řízení dle § 78 odst. 4 s.ř.s. Žalovaná v dalším řízení znovu rozhodne o nároku na invalidní důchod, přičemž bude vycházet z právního názoru soudu, že žalobce je od 6. 5. 2016 invalidní ve druhém stupni.

[15] Výrok II. tohoto rozsudku je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., dle kterého úspěšný účastník má právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Úspěšný žalobce požadoval zaplacení cestovních výdajů spojených s účastí u jednání posudkové komise MPSV v Brně, když uvedl, že do Brna jel osobním autem. Soud uznal důvodnost cestovního, avšak nikoliv osobním autem, a proto cestovní náklady přiznal ve výši jízdného vlakem. Při stanovení výše jízdného soud vycházel z údajů webových stránek IDOS, když za nástupní stanici vzhledem k žalobcovu bydlišti soud stanovil Havířov. Cena obvyčejné zpáteční jízdenky činí 509,- Kč. Soud tak uložil neúspěšné žalované zaplatit žalobci tuto částku ve lhůtě, jak uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 27. prosince 2017

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně